

Vljudno vas vabimo na otvoritev oblikovalske razstave Niklausa Troxlerja, ki bo v četrtek, 29. junija 2006, ob 20. uri.

You are cordially invited to attend the design exhibition by Niklaus Troxler.
The exhibition opening will take place on Thursday, 29 June 2006 at 8 p.m.

Razstavo je pripravil Emzin, Zavod za kreativno produkcijo.

The exhibition has been organized by Emzin, Institute of Creative Production.

Posebna zahvala za pomoč pri izvedbi razstave:
Mestna občina Ljubljana, Oddelek za kulturo in raziskovalno dejavnost in
Pro Helvetia, švicarska fundacija za kulturo.

Special thanks for the realization of the exhibition:
The City of Ljubljana, Department of Culture and Research, and Pro Helvetia, Arts Council of Switzerland.

Galerija Avla NLB, Trg republike 2, Ljubljana
29. junij – 15. september 2006

Niklaus Troxler

Oblikovalska razstava

produkcija: Emzin, Zavod za kreativno produkcijo, tisk: Tiskarna Hren

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Galerija Avla NLB, Trg republike 2, 1520 Ljubljana
<http://www.nlb.si/galerija>
koordinacija izvedbe razstav: Miranda Južnič, telefon: (01) 476 50 44

Galerija Avla NLB

Niklaus Troxler

Niklaus Troxler, rojen leta 1947 v švicarskem Willisau, je grafični oblikovalec, ilustrator in organizator koncertov. Izobraževal se je v Luzernu, sprva kot tipograf, nato pa na oblikovalski šoli. Že v študijskih letih je v domačem Willisau organiziral jazz koncerte in kasneje tudi festival. V letih 1971 in 1972 je bil art direktor pariškega studia Hollenstein

Création, od leta 1973 pa ima svoj studio za grafično oblikovanje v Willisau. Med njegovimi naročniki sta Kleine theater iz Luzerna in Kunstgewerbemuseum iz Züricha. Leta 1996 je kot gostujoči profesor predaval na univerzi v Kasslu, od leta 1998 pa predava na Akademiji za umetnost in oblikovanje v Stuttgartu. Prejel je številne nagrade, med drugim

kulturno nagrado za osrednjo Švico (1982), dvaindvajset nagrad za švicarski plakat leta, številne nagrade švicarskega, ameriškega in evropskega združenja art direktorjev ter združenj tipografov iz New Yorka in Tokia. Sodeloval je na bienalih plakatov po vsem svetu in prejel mnogo nagrad, med drugim medaljo Toulouse Lautrec na trienalu plakatov v Essnu (1987),

prvo nagrado na mednarodnem festivalu grafičnega oblikovanja in plakatov v Chaumontu (1992) in prvo nagrado na bienalu plakatov v finskem Lahtiju (1993). Njegovi plakati so bili razstavljeni vsepovsod, od Galerie Raeber v Luzernu do Reinhold-Brown Gallery v New Yorku (1987); najdemo jih tudi v zbirkah plakatov pomembnih muzejev, kot so Muzej sodobne

umetnosti MOMA v New Yorku, Muzej za umetnost in obrt v Hamburgu, Japonski muzej sodobne umetnosti v Toyami, Muzej plakatov v Essnu in amsterdamski muzej sodobne umetnosti Stedelijk.

Brockmann, Ikko Tanaka, Niklaus Troxler ter nekateri drugi. Zakaj med njih uvrščamo tudi Niklausa Troxlerja?

Troxlerjeva dela so v osnovi konsistentna in kohezivna. Vsi plakati so iste velikosti, natisnjeni v istem ateljeju in imajo eno vodilno temo: jazz koncerte in festivale v Willisau. Še bolj pomembno pa je dejstvo, da na Troxlerjevih plakatih vedno takoj prepoznamo avtorja, tudi če bi plakat videli brez spremnega besedila ali celo podpisa. Kar je še posebej neverjetno, ker Troxler pojme sodobnega oblikovanja in umetnosti vedno igrivo prestavlja s plakata na plakat, in tako ustvarja konsistentno raznovrstnost. Vsak ljubitelj moderne umetnosti lahko prepozna hommage Miróju, Kandinskemu, Keithu Haringu, Maxu Billu in Magrittu, medtem ko so vplivi Miltona Glaserja, Franca Balana, Alphonsa lanellija (učenec Franka Lloyda Wrighta, na čigar slog se opira plakat Arthur Blythe iz leta 1982) in Niklausa Stöcklina ter drugih grafičnih oblikovalcev zelo očitni. Konsistentnost živahnih, močnih barv in energija linije sta prisotni na vsakem plakatu, s čimer Troxler ujame spontanost in energijo glasbe same. Nekateri Troxlerjevi plakati (večinoma zahvaljujoč številnim knjigam in razstavam, posebej tistim v newyorškem muzeju sodobne umetnosti MOMA) so že zdaj klasika. Med njimi so McCoy Tyner Sextet (1980), Dexter Gordon Quartet (1978), Don Pullen Quartet (1978), A Tribute to the Music of Thelonious Monk (1986) in plakat za Cecil Taylor iz leta 1989.

Kako srečni smo lahko na začetku novega stoletja, da je Troxler še vedno na vrhuncu svojega talenta, poln energije in idej. S tem nakazuje, da si lahko obetamo še mnogo privlačnih del, polnih energije, ki navdušujejo publiko in hkrati obujajo spomin na fenomen dvajsetega stoletja: jazz.

Robert K. Brown, Reinhold-Brown Gallery, New York

1.

2.

3.

4.

Dela:

1. *Simon Nabatov*, plakat, 2003
2. *Kenny Wheeler*, plakat, 2001
3. *Mrtva drevesa*, plakat, 1992
4. *Ethnic Heritage*, plakat, 2003

Na naslovni strani (izreza):

1. *Tim Berne*, plakat, 1998
2. *Eskelin & Benink*, plakat, 2000

Na zadnji strani (izreza):

1. *Mark Ribot*, plakat, 2001
2. *Willem Breuker*, 1990

Look, Stop and Listen

Če se na dvajseto stoletje ozremo kot celoto, lahko izpostavimo dve vrsti umetniških prizadevanj, ki sta nastali v tem obdobju: jazz in plakati. Da lahko ta kombinacija ustvari nepozabno navdušenje, ni nikjer bolj očitno kot v umetnosti in oblikovanju Niklausa Troxlerja. Morda nihče ne ve, kdaj je nastal prvi jazz plakat. Verjetno je bil to bolj letak ali oglas kot plakat. Celo v dobi jazza leta 1929 so razen plakatov za pariške 'Jazz Revues' in za priložnostne jazz filme iz Francije, Anglije ali Amerike dokumentirani le redki jazz plakati. Šele v sredini stoletja se večinoma v Nemčiji in Franciji, na plakatih Güntherja Kieserja in za pariške jazz koncerte, začne oblikovati jazz plakat, ki ga prepoznamo kot posebno zvrst grafičnega oblikovanja.

Od takrat je področje jazz plakatov doživelo izjemen razcvet, mnogi primerki pa so delo prav Niklausa Troxlerja. Enega od razlogov, da je ustvaril neverjetno število plakatov, gre pripisati dejstvu, da sam organizira jazz festivale in koncerte v Willisau ter oblikuje plakate, s katerimi te dogodke oglašuje. Najbolj zanimiv pa je odziv publike. Kot lastnik umetniške galerije, ki prodaja in zbira sodobne plakate najboljših grafičnih oblikovalcev z vsega sveta, ne morem za nobenega drugega živečega avtorja reči, da je privlačen za tako raznovrstne kupce kot prav Niklaus Troxler. Ljudje, ki se ukvarjajo z jazzom, jih kupujejo tako zaradi glasbenikov, ki so na njih upodobljeni, kot tudi zaradi estetske privlačnosti. Drugi, ki ne vedo veliko o jazzu ali ne poznajo glasbenika na plakatu, bodo Troxlerjev plakat kupili, ker jim je preprosto všeč. Vseeno pa pomen Troxlerjevega opusa tako na področju grafičnega oblikovanja kot umetnosti presega estetsko in dokumentarno kvaliteto.

V 125-letni zgodovini plakata je dobrih oblikovalcev z velikim in pomembnim opusom zelo malo. Med njimi so Jules Chéret, Alphonse Mucha, Lucien Bernhard, Ludwig Hohlwein, A. M. Cassandre, Charles Loupot, E. McKnight Kauffer in po drugi svetovni vojni Paul Rand, Armin Hofmann, Joseph Müller-